

Distriktslægeembeder, nemlig Holstebro og Thisted, kunde opslaa ledige, for at Læge Langhoff kunde faa et af disse, hvilket Justitsministeren ogsaa var villig til. Saa skete imidlertid dette, at Ministeriet faldt, og der kom et nyt Ministerium. Nu vil jeg sige, at dette Forhold, at der kom en ny Justitsminister, ingen Sinde har spillet den ringeste Rolle for Sundhedsstyrelsen, det har aldrig mellem Stabslæge Norrie, Professor Christiansen, mig, Dr. Muus eller noget af de andre Medlemmer af Sundhedsstyrelsen blot med et Ord været drøftet, at her var noget at skjule, at nu maatte vi passe paa ikke at fortælle det samme til den nye Justitsminister, som vi havde fortalt til den gamle. Det gik saaledes til, som det er refereret, at Stabslæge Norrie gik op til den nuværende Justitsminister og overrakte ham Læge Langhoffs Ansøgning om Embedet i Ringsted og sagde, at den Sag havde en lang Forhistorie, hvad Stabslæge Norrie selvfølgelig aldrig vilde have sagt, hvis der havde været den mindste Antydning af, at man tænkte paa at skjule eller fordølge noget for Justitsministeren, og den højtærede Justitsminister har jo, som det er fremhævet, ingen Sinde spurgt Dr. Muus nærmere ud.

Blandt de forskellige Grunde, som den højtærede Justitsminister finder til, at Dr. Muus skulde have forfulgt noget, er ogsaa Forholdet vedrørende Embedet i Thisted, idet den højtærede Justitsminister mener, at naar Dr. Muus ikke har indstillet Langhoff til Embedet i Thisted, maatte der være noget underfundigt ved det. Jeg skal sige, at jeg paatager mig Ansvaret for, at Læge Langhoff ikke blev indstillet til Embedet i Thisted, det var udelukkende paa Foranledning af en Udtalelse, jeg fremkom med, idet jeg fremhævede de uheldige Forhold, der havde været i Thisted, hvor der havde været en sindssyg Distriktslæge, hvor Dr. Nordentoft-Affæren havde været, og hvor Forholdene derfor vare særlig vanskelige. Jeg fremhævede to Ting. Jeg sagde for det første: Det er Synd, at Langhoff skal op til et Sted, hvor Forholdene ere saa ufredelige, og jeg sagde endvidere, at da det har været nævnt i Sakskebøing Byraad, at Langhoff en Søndag Formiddag har vist sig saadan og saadan, saa bliver det muligvis fremdraget i Thisted, mens det ikke bliver fremdraget andre Steder, og det er Synd for Langhoff, at han skal have den Historie der. Det var Aarsagen til, at Langhoff ikke blev indstillet, og deri ligger overhovedet ikke Spor af Anerkendelse af, at Langhoff

var drikfældig. Saaledes er denne Sag paa disse Punkter.

Saa vilde den højtærede Justitsminister ikke give Distriktslæge Langhoff Embedet i Holstebro, idet der var en stedlig Læge, som søgte det, og som var meget anbefalet. Sundhedsstyrelsen holdt stadig paa Langhoff frem for den stedlige Læge, og det ud fra det Synspunkt, at en Læge, der har faaet en meget fyldig Uddannelse og ofret ganske overordentlig meget paa at blive saa dygtig som mulig til Embedet, bør foretrækkes frem for en lokal Læge, selv om Befolkningen søger om at faa denne, fordi en lokal Læge, som blot er nogenlunde æstimeret, let blandt sit Klientel kan samle nogle Hundrede Underskrifter paa, at de ønske ham, og om det end her ganske vist var Sogneraadet og forskellige andre, som anbefalede ham, gjorde det ingen Forskel. Jeg tvivler saaledes ikke om, at jeg, da jeg var Læge i Sakskebøing, let kunde have faaet adskillige Sogneraad til at skrive under paa, at jeg skulde være Distriktslæge. Men ikke desto mindre vilde jeg have fundet det uretfærdigt, om jeg fik Embedet, naar der var andre Ansøgere, som vare meget bedre kvalificerede. Den højtærede Justitsminister holder nu paa, at naar Dr. Muus ikke meddelte noget om Langhoffs Drikfældighed, var det, fordi Dr. Muus vidste, at Ministeren straks vilde have givet Embedet til den anden Ansøger, Læge Gimsing.

Nu drister jeg mig til at sige, at selv om Dr. Muus havde meddelt Justitsministeren alt, hvad Sundhedsstyrelsen vidste paa dette Tidspunkt, var der intet som helst sket. Justitsministeren siger, at Følgen vilde være bleven, at der var kommet en Politundersøgelse i Gang, og saa vilde man straks have faaet alt dette at vide, og saa var det gaaet Langhoff, ligesom det nu er gaaet ham. Jeg vil spørge det ærede Tings Medlemmer: Tro De virkelig, at Justitsministeren vilde sætte en Politundersøgelse i Gang, fordi han havde faaet at vide, at en Embedsmand ved et Par Lejligheder havde drukket lidt for meget i Selskaber? Jeg tvivler paa, at nogen Justitsminister vilde gøre det. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvad den højtærede Justitsminister vilde have gjort, da hans Stilling i hele denne Sag har forbavset mig i allerhøjeste Grad, saa det er muligt, at den højtærede Justitsminister vilde have gjort det, men jeg tvivler ellers paa, at nogen anden Minister paa Grundlag af, hvad der da forelaa om Distriktslæge Langhoff, vilde have sat en Politundersøgelse i Gang. Ganske vist